

De sista kungarna i Juda (642 – 588)

Josia (642 – 610)

Med honom uppstod den sista väckelsen före undergången. Han ryckte ut till strid mot Faraon Neko på Megiddos slätt och dog där (2 Krön 35:20-25). Neko försökte rädda Assyrien från att utplånas av babylonier och meder men blev besegrad.

Joahas (3 månader 610)

Josias son, regerade tre månader år 610 men avsattes av Faraon Neko när denne var på hemväg från kriget i Assyrien. Joahas togs till Egypten och dog där (Jer 22:10-12).

Jojakim (610 – 599)

bror till Joahas, hette från början Eljakim. Han insattes av Neko som samtidigt (610) krävde Juda på skatt: 100 talenter silver och 1 talent guld (2 Kung 23:31-24:7). Under sina sista tre år från 601 och framåt var Jojakim lydkonung under Babylon (2 Kung 24:1) som nu blivit den ledande stormakten i stället för Egypten (Jer 46:1-24). Detta betyder att Juda år 601 upphörde att vara ett självständigt rike fram till år 171 f Kr. Jojakim gjorde uppror mot Babylon år 599 och blev avsatt av Nebukadnessar (2 Krön 36:6) och dödad (jfr Jer 22:13-19).

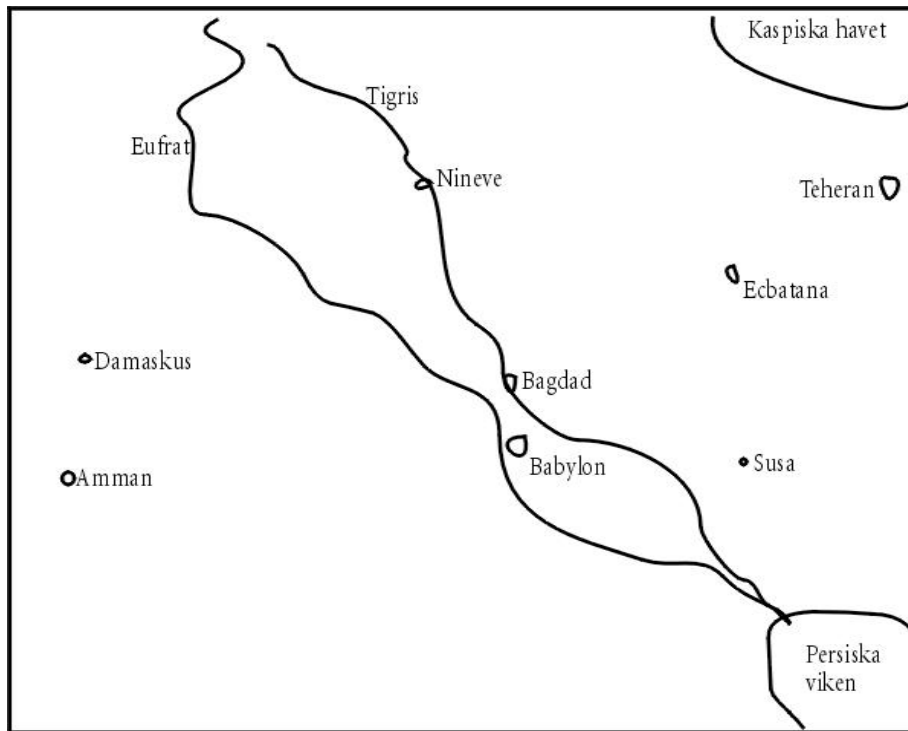
Jojakin (3 månader 599)

son till Jojakim, kom i stället. Jojakin kallas i Bibeln också för Jekonja eller bara Konja. Han regerade bara tre månader under år 599. Sedan kom Nebukadnessar och belägrade staden, tydligtvis efter ett uppror (2 Kung 24:8-16). Jojakin gav sig godvilligt utan att staden stormades. Han togs till Babylon tillsammans med den första stora skaran judar (jfr Jer 22:24-29). Där fick han sitta 37 år i fängelse tills Evil-Merodach – sonson till Nebukadnessar – frigav honom och lät honom vara den främste kungen vid hans matbord (2 Kung 25:27-30). Evil-Merodach regerade 563 – 561. Jojakin uppfattades tydligen alltjämt som Judas rättmätige kung.

Sidkia (599 – 588)

hette egentligen Mattanja. Han var farbror till Jojakin och var alltså bror till Jojakim. Han insattes som lydkonung och regerade elva år. Sidkia gjorde uppror mot Babel. Nebukadnessar kom då (590) mot Jerusalem och började belägra staden. Faraon kom till undsättning och belägringen hävdes ett kort tag under 589 (Jer 37:1-10). När Faraon besegrats började belägringen på nytt och staden stormades 588. Templet brändes ner. Sidkia försökte fly men togs till fånga. Hans söner avrättades inför hans åsyn varpå hans ögon stacks ut och han togs som fånge till Babylon (Jer 34:1-8; 52:6-11; Hes 12:8-16) där han dog.

Genom Jeremia uppmanade Gud Sidkia att kapitulera under belägringen. Då skulle allt gå bra (Jer 38:14-23). Det var bara Hesekiel som redan var i Babylon som kunde ange varför Gud sade så (Hes 17:1-21). Sidkia hade svurit en trohetsed till Nebukadnessar och Gud accepterade inte att han bröt sitt löfte. Men detta sade inte Gud direkt till Sidkia. Denne skulle veta av sig själv att han hade gett sitt löfte. Gud vill sällan förklara för oss varför vi skall göra det som vi vet är rättfärdigt. Namnet Sidkia betyder "Gud är min rättfärdighet".

Runt Nineve ---> Assyrien.

Stormakt från cirka 900 f Kr. Blodtörstiga gudar ledde till osedvanligt brutala krig. Jona gick till Nineve omkr år 760 f Kr. Assyrien gjorde slut på Nordriket Israel genom att förstöra Samaria 723 och deportera de tio stammarna till Assyrien och Medien. Andra folk fördes i stället till Samarien och Galiléen. Profeten Nahum förutsade Nineves undergång. I slutet på 600-talet började Assyrien falla sönder inifrån vilket gjorde att Medien och Babylonien kunde gå i förbund med varandra och utplåna Assyrien.

Runt Ecbatana ---> Medien

Under sin storhetstid expanderade Assyrien bl a österut. En rad folkstammar samlade sig till försvar från cirka 700 f Kr och gjorde Ecbatana till huvudstad när riket Medien tog form. Detta rike växte i makt genom att expandera ned mot Persien. I Dan 5:31 möter vi kung Darejaves, medern, som styrde enligt Mediens och Persiens lag (Dan 6:8). Persien var vid denna tid (omkr 575 f Kr) ett lydrike under Medien. Från 551 tog Koresh makten och Medien blev lydrike under Persien i stället.

Runt Babylon ---> Babylonien

När Assyrien föll sönder i slutet av 600-talet grundlade Nabopolassar år 627 som dess förste kung ett snabbt växande välde med Babylon som centrum. Tillsammans med Kyaxares II av Medien utplånade han Assyrien år 610. Han dog år 606 och sonen Nebukadnessar blev kung (606 – 563). Denne gifte sig med en syster till Astyages som blev kung i Medien år 575. Neb efterträddes av sin sonson Evil-Merodach (563 – 561). År 557 gjorde syriern Nabonidus en statskupp och tog makten. I sin tur blev han bortkörd av Koresh år 540 när denne intog Babylon. Tre deportationer till Babylon

Deportationer

<i>År f Kr</i>	<i>Neb:s regeringsår</i>	<i>Antal</i>	<i>Bibeltext</i>
599	8	18 000 män 3023 judar	2 Kung 24:10-16 Jer 52:28-30
588	18	832 personer	Jer 52:28-30
582	23	745 personer	Jer 52:28-30

Daniels kronologi

Daniel kom till Babel med den första gruppen som togs år 599 (Dan 1: 1-6). Denna deportation skedde i Nebukadnessars åttonde regeringsår. Därför blir man en aning förvånad när man i Dan 2:1 f förstår att Daniel skulle ha varit i Babylon redan i kungens andra regeringsår. Faulstich menar att den senare angivelsen skulle hänföra sig till Nebukadnessar som världshärskare eftersom han i sin dröm beskrivs som ett huvud av guld i den gestalt som han hade drömt om.

När kan han ha blivit det? Faulstich menar att det bör ha skett efter det angrepp Nebukadnessar hade gjort mot Egypten år 583-82 (se tredje deportationen ovan som togs i samma veva). Denna gång knäckte han Egypten för första gången och rådde sedan över Tvåflodslandet, Syrien, Palestina och Egypten.

Belsassar, Nebukadnessars son

Länge kände arkeologerna inte till någon kung Belsassar och teologerna sade därför (i vanlig ordning) att berättelsen om honom bara var en skröna. Sedan grävde man fram bevis på en medregent som hette just Belsassar, vilket ju stämde bra med att denne lovade Daniel att han skulle bli den tredje mannen i riket (Dan 5:16). Självt var han ju nummer två. Sedan kom dock problemen.

Den Belsassar som man hittade bevis för var inte son till Nebukadnessar (jfr Dan 5:13-18; Baruk 1:10-12), inte ens i nedstigande led. Hans far hette Nabonaid, brukar kallas Nabonidus. Han var från Syrien och hade tagit makten genom ett uppror år 557 och hade därmed avsatt en minderårig ättling till Nebukadnessar. Vidare stämde inte hans undergång. Belsassar, Nabonidus son, avsattes av perserkungen Koresh utan att bli dödad år 540. Han som är Nebukadnessars son dödades däremot och ersattes av Darejaves, medern (Dan 5:30-31) utan någon krigshandling, till synes inom ett dygn. År 540 hade Medien upphört som självständigt rike.

Alltså handlar det om två olika personer med samma namn.

Nebukadnessars sjukdom

I Dan 4 får Nebukadnessar en varning genom en drömsyn. Han varnas för övermod efter alla stora framgångar eftersom han till sist satt upp en guldstaty av sig själv som alla skulle tillbe (Dan 3). Om han inte omvände sig skulle han bli mentalsjuk under 7 tider (= 7 år). Det sägs också att han blev sjuk i 7 år varefter han blev ödmjuk och tillfrisknade samt, enligt Guds löfte, fick tillbaka riket.

Faulstich gör nu en djärv men trovärdig hypotes. Under faderns sjukdom regerade sonen – Belsassar. Genom sitt övermod dödades han innan fadern tillfrisknat och då fick hans morbror ta vid. Denne hade 62 år gammal nyss blivit kung i Medien med Persien som lydrike. Han hette Astyages och blev kung i Medien 575 och tog över i Babylon år 574. Nebukadnessar blev frisk år 571. Fram tills dess var denne Astyages en nyckelfigur eftersom han rådde över Medien och Babylonien med erövringar inklusive det ännu ganska ostrukturerade Persien. År 573 var Astyages faktiskt ända nere i Etiopien och krigade.

Kungarna i exilens böcker

Vi möter en förvirrande mängd olika kungar i de böcker som beskriver judarnas exil i Babylon. Detta har gjort dessa böcker svåra att läsa. Framför allt blir det svårt att få en helhetsbild genom att läsa alla böckerna tillsammans. Låt oss göra ett svep över de kungar som nämns:

Daniels bok:

Nebukadnessar (Dan 1 - 4) Belsassar (Dan 5), Darejaves medern (Dan 5:31 + 6 + 11:1) Belsassar (Dan 7 och 8), Darejaves, Ahasveros' son (Dan 9) Koresh – Cyrus – (Dan 10);

Esters bok:

Ahasveros, kung i Susans borg över perser och meder

Esra:

Koresh, kung i Persien (Esra 1 – 4:5) Darejaves, kung i Persien (Esra 4:5, 6:14), Ahasveros (Esra 4:6), Artasasta (Esra 4:7, 6:14), Darejaves (Esra 5:1 – 6:15), Artasasta (Esra 7:1–26, 8:1)

Nehemja:

Artasasta (i Susan) (Neh 2:1, 5:14). Den babyloniske kungen Artasasta (Neh 13:6)

I tabellform blir det:

<i>Kunganamn</i>	<i>Daniel</i>	<i>Ester</i>	<i>Esra</i>	<i>Nehemja</i>
Nebukadnessar	Kap 1 – 4			
Belsassar	Kap 5, 7, 8			
Darejaves, medern	5:31; 6; 11:1			
Darejaves, Ahasueros son	9:1			
Koresh	1:21; 10:1		1:1 – 6:14	
Ahasueros kung i Persien och Medien		Hela boken		
Darejaves, kung i Persien			4:5; 6:14	
Ahasueros			4:6	
Artasasta			4:7; 6:14; 7:1 – 26; 8:1	
Darejaves			5:1 – 6:15	
Artasasta i Susan				2:1; 5:14
Den babyloniske kungen Artasasta				13:6

Hos Haggai och Sakarja omnämnes också en kung vid namn Darejaves.

Darejaves, medern

Nu gör Faulstich en genial förenkling som till synes får många pusselbitar att hamna på plats. Han inför begreppet trontitel. Alla härskare i Egypten kallades Farao. Ingen av dem hette Farao, det var bara en trontitel. På samma sätt som vi säger kung Gustaf Vasa eller kung Karl XII sade egyptierna farao Neko eller farao Tutanchamon.

Faulstich drar slutsatsen att Ahasuerus är en medisk trontitel medan Artasasta är en persisk. Detta betyder att man inte direkt kan säga vad kungen kan ha hetat varken i Esters bok – där vi bara möter Ahasuerus – eller i Nehemjas – som talar om Artasasta – eftersom man här bara möter trontiteln.

Darejaves medern beskrivs som Ahasveros son. Alltså var både han och hans far kung av Medien, något annat är uteslutet. Eftersom männen i deras släkt blev mycket gamla – Astyages var 97 år när han dog – finns det just ingen annan än honom att välja på. Varför han här kallas Darejaves är oklart. Det finns inga tecken på någon härskare med detta namn under den aktuella tiden. Det kom först långt senare en kung i Persien vid namn Darius I Hystaspes som regerade från 521 till cirka 485 men då

hade Babylonien gått under som självständigt rike för länge sedan.

Astyages var dessutom den siste mediske kungen. Om det inte var han som var Darejaves medern, så finns ingen annan att välja på. Medien upphörde att vara ett självständigt rike år 551 när Koresh gjorde uppror och avsatte sin morfar.

Darejaves medern torde alltså vara identisk med den mediske kungen Astyages.

I Esters bok möter vi en Ahasuerus som alltså också måste ha varit en medisk kung. Eftersom Astyages var den siste mediske kungen kan det inte vara någon senare än han själv. Mordokaj (och troligen även Ester som på en gång var hans kusin och fosterdotter) deporterades i första omgången – år 599 (Ester 2:5-7). Eftersom många forskare trott att Ahasuerus var ett egennamn har man velat göra Ester till gemål åt den kung som kom på tronen år 485 efter Darius I och som av grekerna kallades Xerxes. Om Ester levde vid den första deportationen år 599 torde hon i hård konkurrens ha tjugat kungen vid minst 120 års ålder.

Slutsatsen blir i stället att om det inte skulle vara Astyages här med, så bör det ha varit hans far Kyaxares II. Men Astyages var 62 år när han blev kung och hans far var så gammal (cirka 80 år) i den aktuella tiden att han inte kan komma ifråga.

Darejaves medern hade under sig 120 satraper medan Esters bok talar om en Ahasuerus som festar i ett halvår sedan han utvidgat sig 127 satraper. Det ligger några år emellan dessa noteringar så jämförelsen är högst plausibel. Kanske anledning nog för en så lång fest!

Ahasuerus i Esters bok torde alltså också vara identisk med Astyages vilket gör att Daniels och Esters böcker utspelar sig i samma tidsintervall. De blir därmed kopplade berättelser.

Allt detta betyder nu att de första 5 raderna i nästa tabell blivit kartlagda. Sedan kommer emellertid kung Koresh (som redan Jesaja profeterade om på 700-talet – Jes 45:1 där Koresh kallas Herrens smorde, alltså messias). Med honom växer det persiska imperiet fram som till sist omfattar allt från Makedonien till Indien och till Etiopien.

Vi kan nu sammanfatta viktiga delar av det historiska skeendet i tabeller. Astyages visar sig vara både Darejaves medern och Ahasueros i Esters bok.

Av alla tänkbara kungar fram till mitten av 400-talet är det nämligen bara Astyages som fyller alla kronologiska kriterier för Purim. Dagen skall infalla på en lördag den trettonde dagen i den tolfte månaden i kungens tolfte regeringsår. Det stämmer perfekt för Astyages men inte för någon annan. Också detta bidrar till slutsatsen att Astyages är Ahasuerus i Esters bok. Samtidigt kan man förvåna sig över exaktheten i de kronologiska angivelserna i exilens böcker. Det första Purim går att bestämma på dagen!

Årtal för Daniel och Ester

<i>Årtal</i>	<i>Bibeltext</i>	<i>Händelse</i>
601	2 Kung 24:1	Nebukadnessar gör Juda till lydrike
599	2 Kung 24:10	Första deportationen efter Jojakims uppror
588	2 Krön 36:14-21 2 Kung 25:1-21	Jerusalem faller efter Sidkias uppror. Deportation nr 2
582	Jer 52:28-30	Deportation nr 3
580	Dan 2	Daniel beskriver kungens dröm och uttyder den
578		Koresh, dotterson till Astyages, föds som son till en obetydlig persisk lydskonung under Medien
577	Dan 4	Nebukadnessar blir mentalsjuk för sju år framåt. Belsassar blir vikarierande (med-)regent
577	Dan 7	Daniels uppenbarelse om Människosonen
575		Astyages blir kung i Medien
575	Dan 8 resp 11	Daniels syner om framtiden
574	Dan 5	Belsassars fest och död
573		Astyages krigar i Egypten och Etiopien
572	Hes 29:17-21	Gud lovar att Nebukadnessar skall få Egypten
572	Ester 1	Astyages festar 180 dagar efter lyckat krig
571	Dan 4:31-34	Nebukadnessar blir frisk och återinsätts
570	Ester 2:8	Ester förs till Ahasueros/Astyages harem
569	Jer 43:8-13	Nebukadnessar erövrar Egypten
569	Ester 2:17-18	Ester blir Persiens och Mediens drottning
563	Jer 25:31-34	Nebukadnessar dör Evil-Merodach blir kung
563	Ester 3:7-11	Haman får lov att utplåna alla judar
563	Ester 5:1-5 Ester 7:1- 8:14	Ester går inför kungen, Haman avslöjas och judarna får lov att försvara sig
<u>23/2 562</u>	Ester 9:1-32	Judarna vinner en stor seger. Sabbatsvilan fördröjs en dag. Purim instiftas.
24/2 562		I Susa fortsätter striderna en dag till. Även sabbatsvilan förskjuts
562	2 Kung 25:27-30	Kung Jojakin frigges i Babylon och får en hedersplats vid kung Evil-Merodachs bord. Tydligt är detta en effekt av att judarna nu respekteras i hela det persiska imperiet

Persien blir en stormakt

<i>Kung</i>	<i>Land</i>	<i>Kommentar</i>
Nebukadnessar	Babylonien	606 – 563, ”sjukskriven” 577 – 571
Belsassar, hans son	Babylonien	577 – 574
Darejaves medern	Medien o Persien	Astyages. Neb gift med hans syster
Darejaves Ahasueros son		Astyages
Ahasueros i Esters bok	Regerar i Susan	Astyages (Ecbatana inte längre huvudstad) Regerar 575-551(-540)
Koresh (Cyrus) II	Persien o Medien	Dotterson till Astyages. Kung i en persisk lydprovins under Medien. Gör uppror mot sin morfar och avsätter honom 551 men låter honom leva tills han dör 540. Persien och Medien enas nu under persisk överhöghet. Intar Babylon 540, sedan är det bara Persien som räknas. Ger 551 judarna till-sägelse att återvända och bygga upp Jerusalem och templet. Dödsår okänt, möjligen 530
Kambyses, son till Koresh	Persien	Fogar Egypten till imperiet. Dör 523 på hemväg från Egypten
Gaumata från Medien = (Pseudo-)Smerdis eller Smerdis magern = Smerdis trollkarlen	Kuppmakare från Medien	Under Kambyses frånvaro utgav han sig för att vara dennes bror Smerdis. Lyckades ta makten 523 och behöll den i nästan två år. Han är den Ahasueros som åsyftas i Esra 4:6. Satt så kort tid vid makten att han aldrig hann svara på det klagobrev som han fick
Darius (Darejaves) I Hystaspes = Darius, persern	Avlägsen släkt till Koresh och Kambyses. Kung i Persien	Lyckas avsätta PseudoSmerdis. Regerar 521 – 485. Han är Darejaves i Esra, Haggai och Sakarja samt Artasasta i Esra och Nehemja
Xerxes, son till Darius I	Persien	Regerar 485 – 464. Det är han som de flesta påstår är kungen i Esters bok, 100 år för sent!

Esra och Nehemja

Esra

<i>Händelse</i>	<i>Bibeltext</i>	<i>Tidpunkt m m</i>
Koresh påbjuder ett återvändande. Templet skall byggas upp och offren skall tas upp igen.	Esra 1:1	551 f Kr – så snart han fått makten. Han kan ha blivit undervisad av Daniel rörande Jesaja kap 45. Ediktet startar de 70 årsveckorna (Dan 9:24)
Altaret klart, Offren börjar. Grunden till templet läggs	Esra kap 3	549 – 548 f Kr
Tempelbygget avstannar	Esra kap 4	Hotelser från omgivningen
Protestbrev till Ahasueros = PseudoSmerdis	Esra 4:6	Cirka 522 f Kr
Nya klagobrev till Artasasta = Darius I	Esra 4:7-24	Troligen tidigt i Darius regering, alltså 521
Profeterna Haggai och Sakarja uttrycker Guds missnöje	Hagg kap 1 Sak kap 1 Esra kap 5-6	520 f Kr. Darius hittar Koreshs påbud i Ametas borg i Ecbatana och ger order om tempelbygget
Templet klart	Esra 6:13-22	516 f Kr
Esra återvänder	Esra 7 – 8	515 f Kr
Frågan om bland-äktenskap	Esra 9 -10	Cirka 515 – 514

Nehemja

<i>Händelse</i>	<i>Bibeltext</i>	<i>Tidpunkt m m</i>
Hanani kommer till Nehemja i Susa	Neh 1:1	December 502 f Kr, i Darius I:s tjugonde regeringsår
Muren runt Jerusalem är färdig	Neh 7:1	491 f Kr
Esra läser lagen, man firar lövhyddohögtid, folket bekänner sina synder och förbundet förnyas	Neh kapitel 8 – 10	491 f Kr

Från början var Esra och Nehemja en enda sammanhängande bok. Nehemjas bok är helt och hållet skriven i jag-form. Det är Nehemja själv som berättar. I Esras bok övergår skildringen från allmän berättelse till jag-form vid kapitel 7:27.

Man har velat lägga tiden för dessa händelser någon gång i intervallet 450 – 430 f Kr.

Detta skulle i så fall ge en intressant uttolkning av profetian om messias och de sjuttio årsveckorna (= sabbatsåren) i Dan 9:24-27. Faulstich placerar händelserna under senare halvan av 500-talet. Slutet på Nehemja ligger enligt honom en bit in på 400-talet, dock helt inom regeringstiden för Darius I.

För den dateringen har han mycket goda skäl. Det viktigaste är en rad brev från en judisk flyktinggrupp som sökte sig till Elefantina i Egypten när Juda gick under – de så kallade Elefantina-papyrusarna. Dessa brev är daterade både enligt judisk tideräkning och enligt ett slag av egyptisk. Detta gör att man kan datera dem exakt enligt vår tideräkning. I dessa brev omnämns bl a de persiska ståthållare – Sanballat och Tobia – som försökte stoppa Nehemjas byggande på muren runt Jerusalem.

Exilens 70 år

Enligt Jeremia skulle Juda ligga öde i 70 år medan folket tjänade kungen i Babel (Jer 25:11-12; jfr 2 Krön 36:21 och Dan 9:1-3). Landet skulle återta de sabbater som adrig hållits ordentligt.

Dessa 70 år har berett teologerna ett visst bekymmer. Man har av hävd börjat räkna detta tidsintervall från Jerusalems fall. Tidigare sade man att detta hände år 586, numera lutar många åt 587. Faulstich betonar att det skedde 588 och han menar sig ha en viktig solförmörkelse att stödja sig på för dateringen av hela den aktuella perioden. Vidare har man sagt att folket började återvända år 539 när Koresh intagit Babylon. (Denna händelse förlägger Faulstich till 540. Återvändandet började redan 551 med Koreshs edikt.)

Problemet är nu att detta inte blir 70 år utan 49 år, maximalt 50. Sedan har man nöjt sig med att dra slutsatsen att Bibelns tidsangivelser inte är att lita på – eller möjligen att Gud skulle ha ångrat sig.

Faulstich löser även detta problem på ett övertygande sätt. Det finns två dagar som profeterna Hesekiel resp Haggai pekar ut som så särskilt viktiga dagar att man måste minnas dem på ett speciellt sätt.

HERRENS ord kom till mig i det nionde året, på tionde dagen i den tionde månaden. Han sade: "Du människobarn, skriv upp namnet på denna dag, just denna dag, ty kungen i Babel har just i dag ryckt fram mot Jerusalem. (Hes 24:1-2)

På tjugofjärde dagen i den nionde månaden av Darejaves andra regeringsår kom HERRENS ord till profeten Haggai. (Hag 2:11)

Lägg noga märke till det som sker från denna dag och framöver, från den tjugofjärde dagen i nionde månaden, från den dag då grunden lades till HERRENS tempel. Finns någon säd ännu kvar i kornboden? Nej, och varken vinstocken eller fikonträdet, varken granatträdet eller olivträdet har ännu burit någon frukt. Men från denna dag skall jag välsigna. (Hag 2:19-20)

Hesekiels text hänför sig till Nebukadnessars regeringstid och den dagen går alltså att fastställa exakt eftersom man vet vilket år hans regering började (606). Detta datum blir därför 21/12 år 590 f Kr.

Haggai syftar i sin tur på Darius I vilket står utsagt i texten. Även detta datum blir därför exakt, nämligen 11/12 år 520. Detta år förstörde Darius I murarna runt Babylon och tempelbygget kom igång.

Här sägs alltså de 70 åren han börjat i och med belägringen av Jerusalem. Kanske slutade man offra när belägringen började för att i stället äta det kött man kunde få. Slutet på de 70 åren kommer när man får fart på tempelbygget.

Tiden mellan de båda dagarna beräknar Faulstich till 25 556 dagar = 69 år och 12 månader räknat efter nymåne såsom judarna gjorde. Alltså stämmer det exakt.

De 70 sabbatsåren ("årsveckorna")

Utgångspunkten är en uppenbarelse som Daniel fick genom ängeln Gabriel:

Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste. ²⁵Vet därför och förstå: Från den tid då ordet gick ut att Jerusalem skulle återställas och byggas upp till dess den Smorde Fursten kommer, skall det gå sju veckor och sextiotvå veckor. Gator och vallgravar skall på nytt byggas upp, trots tider av svårigheter. ²⁶Men efter de sextiotvå veckorna skall den Smorde förgöras, helt utblottad. Och staden och helgedomen skall förstöras av folket till en furste som kommer. Men slutet kommer som en störtflod. Intill änden skall det råda krig. Förödelse är fast besluten. ²⁷Han skall stadfästa förbundet med de många under en vecka, och mitt i veckan skall han avskaffa slaktoffer och matoffer. Och på styggelsers vinge skall förödaren komma, till dess att förstörelse och oryggligt beslutad straffdom utgjuts över förödaren. (Dan 9:24-27 SFB)

Den Smorde som skall förgöras har ofta beskrivits som Jesus på korset. Om vi då räknar baklänges från år 5 april 30 och drar ifrån 490 år så kommer vi till 18 april år 461. Denna dag skulle alltså påbudet ha gått ut att Jerusalem skulle byggas upp på nytt. Emellertid är det helt klart i Bibeln att det påbudet gick ut i kung Koreshs första regeringsår (2 Krön 36:22-23; Esra 1:1). Enligt Faulstich skedde detta 551 f Kr, alltså 90 år "för tidigt". Även sekulära historiker säger helt klart att Koresh har levat men att han var död för länge sedan när man kommer till år 461.

Inte någonstans i NT refererar man till dessa verser hos Daniel för att bevisa att Jesus är Messias. Jesus hade ändå undervisat lärjungarna om "vad som var sagt om honom i alla Skrifterna" (Luk 24:27). Till detta kommer att texten hos Daniel bitvis är dunkel och svår att översätta.

En närmare granskning ger vid handen att texten inte talar om en smord furste utan om två. Den förste skall komma efter sju veckor, alltså efter 49 år. Utgår vi från år 551 kommer vi till år 502. Det året får Nehemja kunskap om Jerusalems bedrövlige tillstånd och han börjar genast be om en möjlighet att dra dit för att bygga upp en mur runt staden. Faulstich uppfattar honom som den första fursten.

Sedan skall det gå 62 veckor. Då kommer vi till år 68 f Kr. Finns det då någon smord (det står inte Messias eller den Smorde i bestämd form i grundtexten) som går under? Ja, han var jude och både präst och kung och hette Hyrcanus II. Han hade nyss kommit på tronen då hans yngre bror, Aristobulus, störtade honom i ett

inbördeskrig. Mycket snart, efter 3 ½ år kommer en annan furste som inte är smord och som leder ett folk som skall komma att förstöra Jerusalem. År 64 kom romaren Pompeius. Han belägrade och intog Jerusalem. Pompeius gick rakt in i det allraheligaste i templet och skar halsen av dem som offrade. Därmed upphörde offren. Senare, när han inte hittade några stora skatter i templet, gav han emellertid order om att templet skulle renas och offren till Gud skulle fortsätta. Han insatte Hyrcanus som överstepräst för att få bort Aristobulus och gjorde samtidigt slut på prästens kungavärdighet.

I slutet på den sista ”veckan”, alltså år 61 hade Julius Caesar ett fast grepp om staden och landet som sedan kom under Herodes välde. År 70 förstörde romarna under Titus staden efter belägring och stormning.